

* Al. ad-
mones
subl.

in negotio esse diiudicem, Domine meritò venerabilis & verè suscipiende pater. Non enim instas [quod pleriq; homines istius loci faciunt] ut, quodcunq; sollicitus fueris, extorqueas: sed quod tibi à Iudice tot curis obstricto peribibile visum fuerit, * admones & rogas, subserviente verecundiâ, quæ maxima difficultium inter bonos efficacia est. Proinde statim commendatis effectum desiderii tribui: nam sperandi viam antè patefeceram.

231.

* forte, in
quæ nati

Explicui tuos libros: [neq; enim tam languidi aut inertes erant, ut me aliud, quàm se, curare paterentur:] injecerunt manum, ereptumq; aliis sollicitudinum causis, suis vinculis illigaverunt. Ita enim mihi Deus propitius sit, ut ego anceps sum, quid in illis magis mirer, sacerdotii perfectionem, philosophiæ dogmata, historiæ plenam notitiam, an facundiæ plenam jucunditatem, quæ ita imperitos etiam illicere potest, ut, donec explicent, non desistant, & cum explicaverint, adhuc requirant! Convicti namq; sunt impudenter pertinaces, jam inde à bonis, quæ memorant, seculis, pro naturæ rerum obscuritate contigisse pejora, falsosq; omnes illitis quadam dulcedine felicitatibus suis, per quas, non ad beatitudinem, sed prærupta sunt ducti; hæc verò nostra præcepta, & simplicis veriç Dei mysteria, præter vitam perpetuam, quam purissimis virtutibus pollicentur, etiam hæc secularia & necessariò, * qui nati sumus, eventura mitigare: & usus es validissimo exemplo recentis calamitatis; quo licet firmissimè causam muniveris; tamen si utrumvis licuisset, id tibi noluissem suffragari: sed quando orta inde fuerat convincendorum stultitiæ querela, necesse erat inde argumenta veritatis accersere. Hæc interim occupatus aliis curis, quæ, et si vanæ sunt, cum rerum exitum cogitamus; tamen quasi necessariæ pro nascendi conditione; rescripsi. Si otium fuerit & superstes vita, etiam de Italia rescribam, ut tanta doctrinæ opus debitis, et si non satisfaciendis, remuneretur officiis. Incolumem letamq; sanctitatem tuam Deus Omnipotens ævo largissimo tueatur, Domine meritò desiderabilis & verè suscipiende pater.

EPIST. LII.

Augustinus Macedonio, docens, nec Epicureos, nec Stoicos rectè docuisse viam ad veram felicitatem: non enim esse virtutes; nisi relatas ad charitatem DEI & proximi, quæ à Deo donatur, complectens omnes virtutes, nec in hac vita contingere perfectam felicitatem; sed in futura.

* Al. Chri-
sti famu-
liq; ejus,
delecto fi-
lio, Mace-
donio, in
Domino S.

Augustinus Episcopus, famulus * Christi, dilectò filio, Macedonio, familiaq; ejus, in Domino S.

Q Uamvis sapientiam, quam mihi tribuis in me non agnoscam; tantæ tamen erga me benevolentia tuæ tamque sinceræ gratias ago, debeo.